

Velferdseffekter av redusert selskapsbeskatning i Norge

Geir H. M. Bjertnæs

Mens de fleste EU-landene har valgt å redusere sin selskapsbeskatning har den norske selskapsskattesatsen ligget nærmest konstant de seneste tiårene. Denne artikkelen analyserer samfunnsøkonomiske gevinster og kostnader forbundet med å redusere selskapsbeskatningen i Norge fra 28 til 25 prosent. Analysen viser at en provenyøytral skattereform der selskapsskatten reduseres kan generere en velferdsgevinst.

1. Introduksjon

Et økende omfang av multinasjonale selskaper lokaliserte virksomhet i land med lav skatt. Dessuten flyttes overskudd fra land med høy skatt til land med lav skatt. Dette har ført til en skattekonkurranse som kan forklare reduksjonene i bedriftsskattesatsene i EU landene de siste tiårene, ifølge Devereux m.fl. (2008). Den norske selskapsskattesatsen var 28 prosent fra 1992 til og med 2013, da den ble redusert til 27 prosent. Dette har ført til en debatt om hvorvidt den norske selskapsskattesatsen bør reduseres ytterligere.

I denne analysen kvantifiseres velferdseffektene, målt ved neddiskontert fremtidig nytte av konsumgoder og fritid, av å redusere beskatningen av selskaper i Norge. Studien benytter den intertemporale, disaggregerte likevektsmodellen MSG6 for norsk økonomi. Den offentlige budsjettbalansen holdes uendret ved en samtidig økning i skatten på personinntekt. I analysen identifiseres en rekke effekter som trekker i retning av henholdsvis redusert og økt velferd. En modellanalyse som denne fanger ikke opp alle mulige effekter. Analysen drøfter imidlertid noen viktige effekter kvalitativt i tillegg til de effektene som modellen anslår kvantitativt.

Flere teoretiske studier viser at perfekt mobil kapital ikke bør skattlegges i en liten, åpen økonomi, se Gordon (1986), og Razin og Sadka (1991). Begrunnelsen er at en kildeskatt på kapital innebærer et høyere avkastningskrav før skatt. Dermed faller investeringene, som innebærer lavere kapital per arbeider, noe som igjen innebærer lavere lønninger og redusert velferd. I en slik økonomi er det mer effektivt å skattlegge immobil arbeidskraft direkte, dersom skatteproveny trengs til å finansiere offentlige utgifter. En kildeskatt på kapital kan imidlertid begrunnes med forekomsten av renprofitt og utenlandsk eierskap når myndighetene ikke har tilgang til en perfekt skatt på renprofitt, se Huizinga og Nielsen (1997). Myndighetene har i praksis ikke tilgang på en perfekt skatt på renprofitt, da de i svært begrenset grad har muligheten til å skille mellom renprofitt og normalavkastning på egenkapital som skatteobjekter. Effekten av skatt på kapital kompliseres

ytterligere av at multinasjonale selskaper flytter overskudd til lavskattland bl.a. vha. internprising, strategisk plassering av patenteierskap og franchise avtaler. Haufler og Schjelderup (2000) viser at det er optimalt å begrense utgiftsføringen av kapitalkostnader, samt redusere skattesatsen på selskapsoverskudd, for å begrense incentivet for å flytte overskudd til lavskattland. Dermed brytes imidlertid prinsippet om effektivitet i investeringsbeslutningene.

Den teoretiske litteraturen ovenfor er preget av forskjellige effekter som trekker i hver sin retning, og gir ikke entydig svar på spørsmålet om det er gunstig å redusere den norske selskapsbeskatningen. Analysen i denne studien er utformet for å ta hensyn til momentene som diskuteres ovenfor. En reform som reduserer selskapsbeskatningen bør dessuten utformes slik at den er forenlig med andre målsetninger for den økonomiske politikken. Denne studien viser at en slik reform kan gi en velferdsgevinst for den norske økonomien.

2. Selskapsskattereform i et sammensatt skattesystem

Skattesystemet i Norge er utformet for å ta hensyn til mange forskjellige mål. Det skal omfordele inntekt til husholdninger med lav eller ingen inntekt, tilby diverse forsikringsordninger som gratis helsetjenester, sykepenger, uføretrygd, arbeidsledighetstrygd, korrigere for markedsimperfeksjoner, dempe konjunktursvingninger, samt finansiere andre offentlige prosjekter. Gitt at det eksisterende skattesystemet ivaretar disse formålene godt, bør en reduksjon i selskapsbeskatningen kombineres med justeringer i andre skattesatser for å motvirke eventuelle uønskede effekter.

Redusert selskapsbeskatning vil isolert sett skape incentiver for skatteomgåelser ved å endre på finansieringsformen til selskaper. Redusert selskapsbeskatning innebærer lavere skattebesparelser forbundet med rentekostnader for selskaper. Rentefradraget kan imidlertid flyttes til selskapseieren ved at eieren tar opp lån som plasseres som egenkapital i selskapet. Denne formen for skatteomgåelser kan imidlertid forhindres ved at skatt på kapitalinntekter for personer reduseres i takt med selskapsbeskatningen. I det norske skattesystemet kan dette implementeres ved å redusere skattesatsen på alminnelig inntekt. Da vil imidlertid også

skattesatsen på arbeidsinntekter reduseres tilsvarende. Dette vil innebære vesentlige reduksjoner i skatteprovenyet fra inntektsskattesystemet. Kombinerer man en reduksjon i skatten på alminnelig inntekt med en tilsvarende økning i skatten på personinntekt, økes insentivet for skatteomgåelser ved at arbeidsinntekt føres som kapitalinntekt. Denne formen for skatteomgåelse kan imidlertid dempes ved å øke skattesatsen på uttak av utbytte, som i dag skattlegges som alminnelig inntekt. Verken skatteomgåelser eller marginalavkastning utover normalavkastning inngår i MSG6-modellen på en hensiktsmessig måte. Analysen ser derfor ikke på effektene av en økning i skatten på uttak av utbytte utover normalavkastningen.

Redusert skatt på alminnelig inntekt innebærer at skattefradraget for rentekostnader reduseres for personer. Dette reduserer trolig skattemotivert sparing i form av bolig, da avkastningen av boliginvesteringer blir lempelig beskattet i Norge. Slik skattemotivert sparing kan selvfølgelig også motvirkes med en økning i skatten på bolig. Avkastningen av andre former for sparing beskattes i prinsippet som kapitalinntekt, slik at redusert sparing i form av bolig forbedrer effektiviteten i økonomien, se Bye og Åvitsland (2003).

I modellanalysen implementeres redusert selskapsbeskatning ved å redusere skatten på selskapsoverskudd, samt kapitalinntekter, fra 28 til 25 prosent i alle framtidige perioder. Dermed øker ikke insentivet for å omgå skatt ved at finansieringsformen til selskaper endres. Dette kombineres med en proporsjonal økning i skatten på arbeidsinntekt som settes slik at den offentlige budsjettbetingelsen er oppfylt i hver periode. Denne reformen er ekvivalent med en 3 prosentpoengs reduksjon i skatt på alminnelig inntekt, kombinert med en økning i skatt på personinntekt som justeres slik at det totale skatteprovenyet holdes uendret. Skatten på oljeselskapene holdes uendret lik 78 prosent.

Den samfunnsøkonomiske gevinsten forbundet med å redusere selskaps- og kapitalinntektsskatten vil være avhengig av om skatteletten tilfaller den norske staten, norske borgere eller utenlandske kapitaleiere. Gevinsten vil også være avhengig av om skatteletten stimulerer investeringene. Usikkerhet omkring disse sammenhengene gjør det hensiktsmessig å utlede tre scenarier som belyser effektene av redusert selskaps- og kapitalinntektsbeskatning. I scenario 1 (skattelette stimulerer ikke investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar ikke skattelette) antas det at multinasjonale morselskaper lånefinansierer kapitalinvesteringer som foretas av datterselskaper i Norge. Skatteletten tilfaller i dette tilfelle ikke utenlandske kapitaleiere siden hele overskuddet tas ut i utlandet. En endring i hjemlandets skattesats påvirker ikke avkastningskravet, og dermed investeringene, for et multinasjonalt selskap i dette tilfelle. Årsaken er at det multinasjonale selskapet flytter hele overskuddet fra hjemlandet til morselskapet i utlandet. Rentekostnader i hjemlandet blir renteinntekter for morselskapet i utlandet, som skattes med samme

sats som renteinntektene av en direkte investering i utlandet.

Scenario 2 (skattelette stimulerer ikke investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar skattelette) forutsetter at en endring i hjemlandets skattesats ikke påvirker avkastningskravet, og dermed investeringene. Det antas imidlertid at skatteletten fordeles i henhold til eierbrøkene; utlendinger eier 1/3, staten eier 1/3, mens private aktører eier 1/3, på tross av at overskudd flyttes ut av Norge.

Scenario 3 (skattelette stimulerer investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar skattelette) tar utgangspunkt i en sammenheng mellom skattelette og investeringer som baserer seg på empiriske studier av andelen utenlandsk eierskap, samt omfanget av overskudd som tas ut i utlandet. Det antas også i dette scenarioet at skatteletten fordeles i henhold til eierbrøkene. Balsvik m.fl. (2009) anslår at multinasjonale selskaper overfører om lag 1/3 av overskuddet fra Norge til utlandet.

De tre scenarioene analyseres vha. modellsimuleringer med MSG6-modellen, som er en numerisk generell likevektsmodell for den norske økonomien. Mange aspekter ved endringer i selskaps- og kapitalbeskatningen, slik som fordelingseffekter og at redusert kapitalinntektsskatt kan føre til økt skatteomgåelse ved at arbeidsinntekt føres som kapitalinntekt, inngår ikke i modellsimuleringene. Dette er også relevante velferdsøkonomiske effekter som vil modifisere konklusjonene fra modellanalysen, med mindre de kan motvirkes ved å endre andre skatter.

3. Analyser og resultater

3.1. Scenario 1. Skattelette stimulerer ikke investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar ikke skattelette

I scenario 1 analyseres effekten av redusert selskaps- og kapitalinntektsbeskatning når selskaper omgår skatt ved å flytte overskudd til utlandet. Selskaps- og kapitalinntektsskattesatsen reduseres fra 28 til 25 prosent. Skatt på arbeidsinntekt økes slik at den offentlige budsjettbetingelsen er oppfylt. Prosentvise endringer i sentrale økonomiske variable rapporteres i tabell 3.1 for hvert av scenarioene.

Den totale velferdseffekten av å implementere denne skattereformen er positiv ifølge beregningene. Modellsimuleringene viser at skattereformen alt i alt øker nåverdien av velferden med 0,08 prosent, som omregnet til en årlig annuitet utgjør om lag 4 mrd. kroner.

Redusert selskaps- og kapitalinntektsbeskatning påvirker ikke kapitalavkastningskravet, og brukerprisen på kapital endres marginalt, se tabell 3.1. Den profitmaksimerende sammensetningen av innsatsfaktorer påvirkes derfor ikke direkte av reduksjoner i selskapsbeskatningen. Dermed påvirkes heller ikke investeringsnivået direkte av at selskaps- og kapitalinntektsskattesatsene

reduseres. I denne forstanden har skatten likhetstrekk med en skatt på renprofit. Redusert beskatning øker imidlertid overskuddet etter skatt. Dette innebærer en økning i inntreden av nye selskaper siden kostnader forbundet med inntreden ikke trekkes fra i skattegrunnlaget i MSG6-modellen. I MSG6-modellen fører dette til en økning i antall produktvarianter, siden selskapene antas å produsere hver sin variant av et produkt. Dette genererer en velferdsgevinst siden nytten til den representative konsumenten antas å øke når konsumet spres på flere varianter. Det økte skattbare overskuddet overføres til de norske eierne av selskapene. Det øker konsummulighetene til den representative konsumenten, og dette tas ut i form av økt materielt konsum, tjenester og fritid.

Reduksjonen i kapitalinntektsbeskatningen innebærer at brukerprisen på boligkapital øker med om lag 3-4 prosent som følge av at skattebesparelsen forbundet med fradrag av rentekostnader faller. Dette gir et fall i bygningskapitalen til boligformål på i overkant av 3 prosent. Dette gir en mer effektiv allokering av ulike former for sparing, da gevinsten av boliginvesteringer er mer lempelig beskattet enn andre spareformer i det norske skattesystemet, se Bye og Åvitsland (2003).

Reduksjonen i selskaps- og kapitalinntektsskattesatsen innebærer at skatteprovenyet fra selskapsbeskatningen faller. Dermed oppstår det en ubalanse i det offentlige budsjettet. Skattesatsen på arbeidsinntekt må derfor økes for å gjenopprette den offentlige budsjettbalansen. Skattesatsen økes gradvis og med 2,35 prosent i 2050. I tabell 3.1 ser vi at reformen innebærer marginale økninger i konsumprisindeksen og utbetalt lønn per timeverk, og reallønnsatsen faller i den nye likevekten. Reduksjon i reallønnsatsen innebærer at den representative konsumenten substituerer seg bort fra materielt konsum og mot fritid. Den positive inntektseffekten som følge av økt overskudd for selskaper fører til økt materielt konsum og tjenester, samt økt fritid. Dermed bidrar også dette til å redusere arbeidstilbudet. I tabell

3.1 ser vi at arbeidstilbudet faller med 0,72 prosent i 2050. Skatteteori har avdekket at velferdskostnaden forbundet med en økning av en skattekilde som initialt er betydelig genererer betydelige velferdskostnader. Den initiale skatteilden mellom materielt konsum og fritid består av en skatt på arbeidsinntekt som i gjennomsnitt utgjør om lag 40 prosent, indirekte skatter (inkludert mva.) som i gjennomsnitt utgjør om lag 22 prosent, samt arbeidsgiveravgiften som i snitt utgjør om lag 13 prosent. Økningen i skatt på husholdningers inntekt, samt reduksjon i arbeidstilbudet, genererer derfor betydelige velferdskostnader.

Reduksjonen i arbeidstilbudet kombinert med marginale endringer i lønnskostnader og brukerpriser på kapital innebærer at realinvesteringene faller med nesten 2 prosent, slik at realkapitalbeholdningen tilpasses det nye arbeidstilbudet. Redusert arbeidstilbud kombinert med lavere bruttorealinvesteringer trekker bruttonasjonalproduktet ned med 0,72 prosent i 2050.

Nåverdien av velferd er lik summen av den neddiskonterte nytten til den representative konsumenten i alle fremtidige perioder, der nytten i hver enkelt periode er lik summen av nytte fra privat konsum samt fra fritid. Velferdseffekten av å innføre reformene defineres som endring i nåverdi av velferd. I tabell 3.1 ser vi at velferden øker med 0,08 prosent, på tross av at det private konsumet faller med 0,36 prosent i 2050. Forklaringen er at velferdsgevinsten tas ut i form av økt fritid (arbeidstilbudet faller med 0,72 prosent i 2050), samt at velferdsgevinsten fordeles over tid.

3.2 Scenario 2. Skattelette stimulerer ikke investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar skattelette

I scenario 2 analyseres effekten av redusert selskaps- og kapitalinntektsbeskatning når selskaper omgår skatt ved å ta ut overskudd i utlandet. Det antas at brukerprisene på kapital ikke påvirkes av redusert selskapsbeskatning og at utlendinger mottar 1/3 av skatteletten

Tabell 3.1. Endringer i noen makroøkonomiske hovedstørrelser som følge av redusert selskaps- og kapitalinntektsskatt. Prosent, 2050

	Nivå tall i faste 2009-priser	Scenario 1: Skattelette stimulerer ikke investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar ikke skattelette	Scenario 2: Skattelette stimulerer ikke investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar skattelette	Scenario 3: Skattelette stimulerer investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar skattelette
Selskaps- og kapitalinntektsskattesats	0,28	-10,71 -3 prosentpoeng	-10,71 -3 prosentpoeng	-10,71 -3 prosentpoeng
Skatt på arbeidsinntekt	0,42	2,35	2,52	2,16
Brukerpris på maskinkapital	0,42	0,81	0,75	-2,77
Utbetalt lønn per timeverk	679	0,69	0,57	0,98
Pris, privat konsum	2,27	0,53	0,46	0,15
Lønnsats etter skatt	391	-1,05	-1,29	-0,63
Skattbart driftsres. inkl. olje	1 098 324 mill.	0,14	0,07	-1,25
Bruttorealinvesteringer	894 599 mill.	-1,94	-1,99	-0,26
Arbeidstilbud, timer	4 669,8 mill.	-0,72	-0,7	-0,41
BNP	8 564 714 mill.	-0,72	-0,73	-0,26
Privat konsum	3 769 590 mill.	-0,36	-0,5	-0,25
Nåverdi av nytte	256 025 mrd.	0,08	-0,0002	0,018

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

som følge av redusert selskapsbeskatning. Hensikten med scenarioet er å illustrere et pessimistisk scenario der skatteletten tilfaller utenlandske kapitaleiere uten å stimulere investeringene.

Selskaps- og kapitalinntektsskattesatsen reduseres fra 28 til 25 prosent. Skatt på arbeidsinntekt økes slik at den offentlige budsjettbetingelsen er oppfylt. Effektene som er beskrevet i scenario 1 vil være identiske i scenario 2. Dette avsnittet fokuserer på forskjellene som oppstår som følge av at 1/3 av skatteletten overføres til utenlandske eiere.

Skatteletten vil gi om lag den samme effekten på det offentlige budsjettet som i scenario 1. Utenlandske eiere mottar imidlertid 1/3 av skatteletten i scenario 2, og dette utgjør 1 prosent av det skattbare driftsresultatet. Konsekvensen er et det oppstår et underskudd på driftsbalansen. I den nye likevekten blir lønnsatsen lavere sammenliknet med lønnsatsen i scenario 1, se tabell 3.1. Dette vil stimulere eksportproduksjonen. Dessuten vil prisene på innenlandskproduserte varer reduseres som følge av lavere lønnskostnader. Dette gir substitusjon fra importvarer mot hjemmeproduserte varer. Dermed faller importen samtidig som eksporten øker. Likevektlønnsatsen justerer seg slik at underskuddet på driftsbalansen utliknes. I tabell 3.1 ser vi at økningen i utbetalt lønn er mindre i scenario 2 sammenliknet med scenario 1. Skattelette til utenlandske kapitaleiere genererer på denne måten en velferdskostnad. Reduksjon i likevektlønnsatsen presser arbeidstilbudet ned. Dette genererer en ekstra velferdskostnad i scenario 2 sammenliknet med scenario 1. Modellsimuleringene viser at skattereformen alt i alt reduserer nåverdien av velferden med om lag 0,5 mrd. kroner.

3.3. Scenario 3. Skattelette stimulerer investeringer, utenlandske kapitaleiere mottar skattelette

I scenario 3 analyseres effekten av redusert selskaps- og kapitalinntektsbeskatning når selskaper omgår skatt ved å flytte overskudd til utlandet. Det antas at brukerprisene på kapital faller som følge av redusert selskapsbeskatning og at utlendinger mottar 1/3 av skatteletten og det lavere overskuddet som følge av redusert selskapsbeskatning. Selskaps- og kapitalinntektsskattesatsen reduseres fra 28 til 25 prosent. Skatt på arbeidsinntekt økes slik at den offentlige budsjettbetingelsen er oppfylt. Forskjellen mellom scenario 3 og scenario 1 er at brukerprisene på kapital faller i scenario 3, mens de er uendrede i scenario 1. Dessuten mottar utenlandske eiere 1/3 av skatteletten. Skattbart overskudd faller imidlertid, og dermed faller også overføringene til utenlandske kapitaleiere. Dette avsnittet beskriver effektene av disse forskjellene.

Redusert selskapsbeskatning fører til et redusert avkastningskrav for realinvesteringer, se Bjertnæs (2015). Dermed øker realinvesteringene, som igjen presser opp lønningene. I tabell 3.1 ser vi at brukerprisen på

maskinkapital har falt i scenario 3, og at utbetalt lønn per timeverk øker mer i scenario 3 enn i scenario 1. Disse effektene er i tråd med empiriske studier som finner at både nasjonale og multinasjonale selskaper som skattlegges kraftigere velter store deler av den økte skattebyrden over på arbeiderne ved at lønningene reduseres, se Arulampalam m.fl. (2010). Skatteprovenyet fra selskapsbeskatningen reduseres som følge av den reduserte selskapskattesatsen. Skatteprovenyet øker som følge av økt realkapitalbeholdning, mens redusert avkastningskrav også bidrar til å redusere skattebasen ved at avkastningsraten på realkapital faller. Tabell 3.1 viser at utviklingen i bruttorealinvesteringer er mer positiv i scenario 3 sammenliknet med scenario 1. Skatten på lønnsinntekt må allikevel økes for å holde skatteprovenyet uendret. Skatteøkningen er imidlertid mer moderat på lang sikt i scenario 3 sammenliknet med scenario 1. Kombinasjonen av økt utbetalt lønn per timeverk, som stimulerer arbeidstilbudet, og økte bruttorealinvesteringer forklarer den mer positive utviklingen i bruttonasjonalprodukt i scenario 3 enn i scenario 1. I tabell 3.1 ser vi imidlertid at arbeidstilbudet er redusert med 0,41 prosent i 2050. Dette forklarer den negative utviklingen i bruttorealinvesteringer i 2050. Merk at de dynamiske effektene på investeringer er sterke de første årene. Når ønsket kapitalbeholdning oppnås opphører slike dynamiske effekter. Tabell 3.1 viser effekter i 2050, og gir derfor ikke et bilde av kortsiktige investeringseffekter.

Utenlandske eiere mottar 1/3 av skatteletten, og dette utgjør 1 prosent av det skattbare driftsresultatet. Konsekvensen er et det oppstår et underskudd på driftsbalansen. Tabell 3.1 viser imidlertid at skattbart driftsresultat faller. Dermed reduseres overskuddet som overføres til utenlandske eiere, og motvirker på denne måte underskuddet på driftsbalansen. Likevektlønnsatsen justerer seg slik at underskuddet på driftsbalansen utliknes.

Modellsimuleringene viser at nåverdien av velferden alt i alt øker med 0,018 prosent, som omregnet til en årlig annuitet utgjør om lag 1 mrd. kroner. Velferdsgevinsten tas ut som økt fritid, da privat konsum faller marginalt. Scenario 3 gir en moderat velferdsgevinst i motsetning til scenario 2, som innebar et marginalt velferdstap. Det er to hovedforklaringer på denne forskjellen. Den første er at det reduserte kapitalavkastningskravet i scenario 3 stimulerer investeringene, som igjen presser opp lønningene og bruttonasjonalproduktet. Dermed øker konsummulighetene og velferden. Den andre forklaringen er at skatteletten til utlendinger motvirkes av at skattbart driftsresultat faller i scenario 3. Dermed overføres det et lavere beløp til utenlandske kapitaleiere, og det er positivt for velferden. Velferdsgevinsten i scenario 3 er imidlertid lavere enn i scenario 1. Hovedforklaringen er at utenlandske kapitaleiere ikke mottar skattelette i scenario 1, mens en del av skatteletten tilfaller utlendinger i scenario 3. Denne velferdseffekten er sterkere enn den positive velferdseffekten av et lavere kapitalavkastningskrav i scenario 3.

4. Oppsummering og konklusjon

Flere teoretiske studier viser at perfekt mobil kapital ikke bør skattlegges i en liten, åpen økonomi. Utenlandsk eierskap, kombinert med renprofitt som ikke kan skattlegges perfekt, endrer denne konklusjonen. Denne studien benytter den intertemporale, disagregerte generelle likevektsmodellen, MSG6 for norsk økonomi til å kvantifisere velferdseffekten av å redusere selskaps- og kapitalinntektsskatten fra 28 til 25 prosent. Den offentlige budsjettbalansen opprettholdes ved en samtidig økning i skatten på personinntekt.

Analysen viser at en provenynøytral skattereform der selskapskatten reduseres kan generere en velferdsgvinst. Hovedforklaringen er at redusert selskaps- og kapitalinntektsbeskatning reduserer rentefradraget og dermed også overinvestering i bolig. Skatteletten stimulerer også produktiviteten i produksjonen og forbruket, og dermed velferden. I tilfeller der redusert selskapsbeskatning fører til et redusert kapitalavkastningskrav, vil investeringene øke. Dette øker kapitalen per arbeider, som i modellen igjen presser opp lønningene. Dermed øker tilbudet av arbeid, som sammen med økningen i realkapitalbeholdningen, genererer en økning i BNP. Dette gir økte konsummuligheter, og økt velferd.

Studien viser flere scenarier, og finner at velferdseffekten er marginalt negativ i et mer pessimistisk scenario der slike skatteletter ikke stimulerer investeringene. Studien viser også at ulempen ved reformen er at deler av skatteletten tilfaller utenlandske kapitaliere. Dessuten vil økningen i inntektsskatten øke skattekilnen i arbeidsmarkedet. Lavere avkastning av å arbeide reduserer arbeidstilbudet, og forsterker på denne måten velferdskostnaden forbundet med at arbeidstilbudet påvirkes av skatter. Studien påviser forholdsvis små velferdseffekter i alle scenarioene. Hovedkonklusjonen er allikevel at redusert selskapsbeskatning vil stimulere økonomien slik at velferden økes.

Mange aspekter ved endringer i selskaps- og kapitalbeskatning, slik som fordelingseffekten og at redusert kapitalinntektsskatt kan føre til økt skatteomgåelse ved at arbeidsinntekt føres som kapitalinntekt, er utelatt i denne analysen. Dette er også relevante velferdsøkonomiske effekter som vil modifisere konklusjonene fra modellanalysen, med mindre de kan motvirkes ved å endre andre skatter.

Referanser

Arulampalam, Wiji & Devereux, Michael P. & Maffini, Giorgia, 2010. "The Direct Incidence of Corporate Income Tax on Wages," IZA Discussion Papers 5293, Institute for the Study of Labor (IZA).

Balsvik, R., Jensen, S, Møen, J. og Tropina, , (2009). "Kunnskapsstatus for hva økonomisk forskning har avdekket om flernasjonale selskapers internprising i Norge." *SNF Rapport 11/09*.

Bjertnæs, G. H. M., 2015, Velferdseffekter av redusert selskapsbeskatning i Norge, *Rapporter*, 2015/27, Statistisk Sentralbyrå.

Bye, B. and Åvitsland, T., 2003, The welfare effects of housing taxation in a distorted economy: a general equilibrium analysis, *Economic Modelling*, **20** (5), 895-921.

Devereux, M. P., Lockwood, B. and Redoano, M., 2008, Do Countries Compete over Corporate Tax Rates?, *Journal of Public Economics*, **92**, 5-6, 1210-1235.

Gordon, R.H., 1986. Taxation of investment and savings in a world economy. *American Economic Review* **76**, 1086-1102.

Haufler og Schjelderup. G., 2000. Corporate tax systems and cross country profit shifting. *Oxford Economic papers*, **52**(2), 306-325.

Huizinga, H., og S.B. Nielsen, 1997. Capital income and profit taxation with foreign ownership of firms. *Journal of International Economics* **41**, 149-182.

Razin, A. og E. Sadka, 1991. International tax competition and gains from tax harmonization. *Economics Letters* **37**, 69-76.